

Психологічна підтримка та мотивація учнів: інноваційні методи сприяють створенню позитивного психологічного клімату в класі. Використання методів, що враховують емоційний стан та потреби учнів, сприяє розвитку емоційного інтелекту та самоусвідомлення. Психологічна підтримка з боку педагога стає важливою складовою успішного засвоєння матеріалу та особистісного зростання учнів.

Таким чином, методичні аспекти використання інноваційних підходів в освіті та вихованні спрямовані на підвищення якості освітнього процесу через активне залучення учнів, розвиток ключових компетентностей, особистісного підходу та інтеграції сучасних технологій. Ці інновації відповідають вимогам сучасного суспільства та сприяють підготовці учнів до життя в динамічному світі.

Список використаних джерел

1. Безпалько О. В. Соціальна педагогіка в схемах і таблицях : навч. посіб. Київ : Центр навч. літри, 2002. 139 с
2. Волкова Н. П. Педагогіка : посіб. для студ. Київ : Академія, 2003. 576 с.,
3. Галузинський В. М., Євтух М. Б. Педагогіка: теорія та історія : навч. посіб. Рівне :[б. в.], 2006. 236 с.
4. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології : підручник. 2-ге вид., доп. Київ, Академвидав. 2012. 352 с.

Сінь ШУАНШУАН

ОСОБЛИВОСТІ ПОЄДНАННЯ ОСВІТИ ТА ВИХОВАННЯ В ХХ СТ.

Теоретичні засади освіти та виховання ХХ століття були сформовані під впливом гуманістичних цінностей, психологічних досліджень та інноваційних методів, що створило передумови для впровадження особистісно-орієнтованого, компетентнісного та інклюзивного підходів у педагогіці. Ці трансформації заклали основу для сучасних освітніх реформ, які зосереджуються на розвитку ключових компетентностей, адаптивності та підготовці молоді до життя в умовах глобалізації.

Поява нових освітніх концепцій ХХ століття ознаменувалося значними змінами у педагогіці, зумовленими науково-технічним прогресом і соціальними змінами. З'явилися педагогічні концепції, такі як гуманістична та соціальна педагогіка, когнітивний підхід, що по-новому визначили завдання і цілі освіти.

Гуманізація та особистісно-орієнтоване навчання. Увага в педагогіці ХХ століття приділялася індивідуальним потребам, інтересам і особливостям учнів. Нові педагогічні системи зосереджувалися на всебічному розвитку особистості та її індивідуальних можливостей, забезпечуючи гнучкість у навчанні. Значний внесок у цей напрям зробили педагоги, такі як Джон Дьюї, Марія Монтессорі та В. Сухомлинський.

Розвиток методів активного навчання та співпраці. У ХХ столітті було закладено основу для методів активного навчання, орієнтованих на дослідження, групову роботу та проєктний підхід, що сприяло розвитку навичок критичного мислення, самостійності та командної роботи.

Інтеграція психологічних теорій у педагогіку. Психологічні теорії Жана Піаже, Лева Виготського, Еріха Фромма та інших суттєво вплинули на педагогіку ХХ століття, обґрунтувавши етапи когнітивного розвитку, важливість соціокультурного середовища та роль мотивації у навчанні.

Інноваційний підхід та компетентнісна орієнтація. У ХХ столітті було розроблено підґрунтя для компетентнісного підходу, що сьогодні є основою освітніх

систем багатьох країн. Освіта зосередилася не лише на знаннях, а й на розвитку практичних навичок та вмінь, здатності до адаптації та відповідальності.

Інклюзивна освіта та рівний доступ. XX століття стало періодом утвердження інклюзивної освіти, що забезпечує рівний доступ до навчання для всіх дітей, незалежно від їхніх особливостей, формуючи підходи до навчання, які враховують індивідуальні потреби учнів.

Технологічний вплив на освіту. Розвиток нових технологій, зокрема у другій половині XX століття, суттєво модернізував навчання та заклав підґрунтя для подальшої цифровізації освітнього процесу.

Глобалізація та обмін педагогічними ідеями. XX століття стало періодом глобалізації, яка сприяла обміну освітніми підходами та формуванню міжнародних стандартів освіти, у чому важливу роль відіграли міжнародні організації, такі як ЮНЕСКО.

Єдність навчання і виховання. У XX столітті освітяни розвинули концепцію єдності навчання та виховання, спрямовану на гармонійний розвиток особистості, формування як знань, так і моральних цінностей.

Використання методів співпраці. Методики, засновані на співпраці між учнями та педагогом, дозволили учням розвивати комунікаційні навички, відповідальність та критичне мислення.

Індивідуальний підхід. Освіта орієнтувалася на індивідуальні потреби учнів, що сприяло формуванню їхньої особистості за допомогою диференційованого підходу.

Гуманістичні підходи. Освіта XX століття будувалася на повазі до особистості учня, який розглядається як активний учасник виховного процесу.

Розвиток критичного мислення та самостійності. Методи XX століття сприяли формуванню відповідальних, самостійних громадян із розвиненим критичним мисленням.

Інтеграція моральних і громадянських цінностей. Освітній процес був спрямований на виховання демократичних цінностей, громадянської відповідальності та патріотизму.

Позакласні заходи. Позакласні активності, такі як екскурсії, гуртки і спортивні змагання, сприяли соціалізації та особистісному розвитку учнів.

Таким чином, поєднання освіти та виховання в XX столітті забезпечило комплексний підхід до розвитку інтелектуальних, моральних і етичних якостей, що стало підґрунтям для сучасної освіти, спрямованої на виховання відповідальних і свідомих громадян.

Список використаних джерел

1. Гупан Н.М. Українська історіографія історії педагогіки. К.: «А.П.Н.», 2002. 224 с.
2. Гринько Г. Соціальне виховання дітей. Порадник по соц.вихованню дітей / упоряд. Ценсоцвих Наркомосвіти УСРР. Х.:Всеукр. держ. вид-во, 1921. Вип. 1. С. 5–23.
3. Постернак С. Із історії освітнього руху на Україні за часи революції 1917–1919 рр. К.: Всеукр. кооп. вид-во Союз, 1920. 127 с.
4. Ряппо Я. Система народного просвещения Украины: сб. материалов, ст. и докл. – Х.: Гос. изд-во Украины, 1925. 231 с.;
5. Скрипник М. За єдину систему народної освіти. Х., 1930. 101 с.